

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

DRUHÁ PÔSTNÁ NEDEĽA		
NEDEĽA 17. MAREC	8.15 9.30 15.00	Suchohrad: † Jozef, Apola Voltemarová, syn Jozef Poďakovanie p. Bohu za 89 rokov života pre Jozefu Pobožnosť krížovej cesty
PONDELOK 18. MAREC	8.00	† manžel Jozef, teta a strýko
SLÁVNOSŤ SVÄTÉHO JOZEFA, ŽENÍCHA PANNY MÁRIE		
UTOROK 19. MAREC	16.30	ÚMYSEL CELEBRANTA
STREDA 20. MAREC	17.00	Na úmysel P. Márie
ŠTVRTOK 21. MAREC	17.00	famíkov
PIATOK 22. MAREC	16.20	<i>Pobožnosť krížovej cesty</i>
	17.00	† Ludovít
	17.30 18.00	Suchohrad: <i>Pobožnosť krížovej cesty</i> Suchohrad: Poďakovanie p. Bohu a prosba o B. požehnanie pre Jozefa s rodinou
SOBOTA 23. MAREC	8.00	famíkov
TRETIA PÔSTNÁ NEDEĽA		
NEDEĽA 24. MAREC	8.15 9.30 15.00	Suchohrad: † Jozef a Eulália Hronský a rodičia oboch strán † JANA BUŠÍKOVÁ, BRAT JURAJ RODIČIA MÁRIA A ŠTEFAN Pobožnosť krížovej cesty

- ❖ Počas pôstneho a veľkonočného obdobia je príkazom Cirkvi prijať sv. spoveď a sv. prijímanie.
- ❖ Modlitbou Krížovej cesty môže veriaci katolík získať **plnomocné odpustky**. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenia k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť. **Krížová cesta bude v pôstnom období každý piatok od 16.20 hod. a v Suchohrade o 17.30 hod.**

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves-Suchohrad

17. MARCA 2019 Č. 12

PREČO SA V PÔSTNOM OBDOBÍ SPOVEDAŤ?

Hyacinta z Fatimy povedala túto náročnú pravdu: „Keby ľudia vedeli, čo je to večnosť, snažili by sa zo všetkých síl napraviť svoje životy.“ Pôst je tým obdobím roka, kedy nás Boh zaväzuje pripraviť si srdcia a očistiť si duše tak, aby sme boli pripravení prijať nášho Pána pri jeho slávnom príchode na Veľkú noc. Niet času nazvyš. Písmo hovorí: „Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy!“ (2 Kor 6, 2) Zahľadme sa na tú špeciálnu milosť, ktorú nám Boh dáva v sviatosti zmierenia ako pomoc na ceste posväcovania.

V tomto čase by sme sa každý deň mali usilovať urobiť si dobré spytovanie svedomia pomocou odpovedí na tieto otázky:

Môžem urobiť niečo, čím sa viac priblížim k Bohu? Môžem urobiť niečo, čím lepšie spoznám Boha a budem ho viac milovať? Môžem nejakým spôsobom podnieť svoju túžbu po modlitbe? Dokážem nejakým spôsobom znova začať ten oheň božskej lásky, ktorý možno v mojom živote pohasol? Dokážem sa nejako zbaviť duchovnej priemernosti a ľahostajnosti, v ktorej sa tak často nachádzam? Môžem sa niečoho vzdať? Je momentálne v mojom živote niečo, čo sa prieči všemohúcemu Bohu? Existuje nejaký hriech, ktorého sa pridržam? Oddeluje nejaký zvykový hriech a odvádza moje srdce od láskavej Božej milosti? Je niečo, čo musím vyznať? Križujem nášho Pána zas a znova tým, že žijem vo svojich hriechoch?

Okrem toho by sme sa každý deň mali modliť:

Pane, nech mňa ubúda a teba pribúda. Kiež hovorím „nie“ svojej vôli a „áno“ tvojej. Pane, daj mi milosť, aby som ťa miloval dnes viac než včera a zajtra viac než dnes.

Bdejme

Pán nás k tomu vyzýva skrze evanjelium. Musíme byť v strehu, to znamená zachovávať si duše v stave milosti, lebo nikdy nemôžeme vedieť, v ktorý deň alebo hodinu príde. Aby nám v tom pomohol, Pán nám dal dar svojho milosrdenstva vo sviatosti pokánia. Táto sviatosť je predovšetkým riadnym prostriedkom odpúšťania smrteľných hriechov, ktoré páchame po krste. Je však tiež pravou pokladnicou milosti a duchovnej posily v našich každodenných zápasoch s hriechom a pokušením.

Žiaľ, mnohí katolíci sa už dávno nespovedajú, čo je naozajstná tragédia. Pápež Pius XII. často hovoril, že veľkým hriechom našej doby je práve popieranie hriechu. Slovo „hriech“ sa stalo nežiaducim, nevítaným, dokonca aj na kazateľnici. To je duchovná samovražda. Je iba jediná vec, ktorá nás môže vzdialiť od Boha, a to je ťažký hriech. Preto popierať realitu hriechu znamená pristúpiť na diablovu hru, padnúť do jeho pasce.

Prišiel čas, o ktorom písal svätý Pavol, že v ňom „neznesú zdravé učenie, ale nazhŕňajú si učiteľov podľa svojich chůtok, aby im štekli uši“. (2 Tim 4, 3) Väčšina ľudí uprednostňuje radosti tohto sveta pred večnosťou. Nechceme počuť pravdu, lebo je nám nepríjemná – niekedy totiž žiada zmenu našich životov, myslí, srdce smerom k Bohu a k iným.

Biblické pokánie

Keď Ježiš povolal dvanástich apoštolov a začal ich vysielat', aby kázali, dal im autoritu a moc uzdravovať chorých, kriesiť mŕtvych a vracat' zrak slepým, moc vyhŕňať démonov a navracat' chromým schopnosť chodiť – teda moc vnášať uzdravenie do každého druhu ľudského utrpenia. No evanjelium nám tiež hovorí, že napriek veľkosti tejto autority najdôležitejšou misiou, ktorú dal Kristus apoštolom, bolo hlásať pokánie. Pokánie je jedným z najdôležitejších a najužívanejších slov v celom Svätom písme.

Ježišove prvé slová na začiatku jeho verejného účinkovania boli: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ (Mt 4, 17) Svojim apoštolom povedal, že zovšadiaľ, kde to slovo odmietnu počúvať a uskutočňovať, majú odísť a striasť si aj prach z nôh ako svedectvo proti ľuďom toho miesta (Mt 10,14). Každý Boží posol či už v Starom, či Novom zákone mal ohlasovať zvesť o pokání. Nikto nemôže byť Kristovým učeníkom, či dokonca ani volať sa kresťanom, ak nie je ochotný sa kajať.

Čo je pokánie

O čom presne hovoríme pri tomto slove? Predovšetkým, je to jednoducho uznať realitu osobného hriechu vo svojom živote a odvrátiť sa

od neho. Znamená to vyhodit' hriech zo svojho života a zmenit' život podľa Božej vôle aj vtedy, keď sa nestotožňuje s našimi názormi.

Po druhé, kajať sa znamená hľadať láskavé Božie milosrdenstvo v duchu skutočnej ľútosti. V nej sú tri prvky: ľútosť nad hriechmi, ktoré sme spáchali, nenávisť voči tým hriechom aj všetkým hriechom a pevný úmysel polepšiť sa, teda úmysel s Božou pomocou sa usilovať nepáchať v budúcnosti tie isté hriechy.

Po tretie, kajať sa znamená prijať Božie slovo a jeho zákon za svoju životnú cestu. Je to realizácia našej viery. Spasení sme vierou, ktorá sa prejavuje v láske. Spása nie je a nikdy nebola len o viere. Svätý apoštol Jakub napísal: „Viera, ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva.“ (Jak 2, 17) Naša viera musí byť živou. Nesmie byť nečinnou alebo umierajúcou. To u Boha neobstojí.

Napokon, pokánie znamená skutky kajúcnosti. Či si to uvedomujeme, alebo nie, aj naše najtajnejšie hriechy tajomným spôsobom narúšajú celý poriadok Božieho stvorenia. Spôsobujú, že v tajomnom Tele Kristovom sa umenšuje milosť. Boh od nás očakáva, že vynahradíme škodu spôsobenú našimi hriechmi voči nemu a voči našim bližným.

Nikto z nás nikdy neuzrie Boha v nebi, kým nebudeme dostatočne pokorní, aby sme vedeli a uznali si, že sme hriešnici a potrebujeme Božie milosrdenstvo. Neexistujú výnimky. Nikdy by sme sa nemali hanbiť alebo báť priznať to, lebo Biblia hovorí, že „všetci zhrešili a chýba im Božia sláva“. (Rim 3, 23)

